

Құйынның хикаясы

by Мектепке дейінгі Дошкольное

Құйын, кішкентай қара мысық, үлкен көшеде жалғыз жүрді. Оның жұқа жүні желден ұшып, аяғында тамақ іздеді. Оны ешкім жақсы көрмейтін сияқты көрінетін, әркім одан аулақ болғысы келетін.

Бір күні, Құйын аяғын тастаған үйдің қабырғасына сүйеніп отырды. Жаңбыр жауып тұрды, ал мысықтың мұрны суық еді. Оның іші ашығып, жылағысы келді.

Кенеттен, Құйынның алдында кішкентай қыз пайда болды. Оның қолында жылы көрпе және бір кесек сүт болатын. Қыз Құйынды көтеріп, оған жылулық сыйлады.

Қыз Құйынды үйіне алып келді. Үйде Құйынға жылы төсек және тамақ берілді. Бірінші рет ол өзін ешкімге қажетсіз емес сезінді.

Құйын қызбен бірге ойнады, жүгірді және ұйықтады. Ол өз үйін тапты, ал қыз оның ең жақсы досы болды. Құйын өз бақытын тапқанына сенді.

Күндер өтіп жатты, Құйын мен қыз әлі де бірге болды. Құйын бақытты еді және оның жүрегі махаббат пен жылулыққа толы болды. Ол бұдан былай жалғыз емес еді.